

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 32 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że należy przeprowadzić inspekcję fizyczną, zanim będzie możliwe stwierdzenie na podstawie zdjęć lotniczych wykonanych w związku z kontrolą deklaracji, iż deklaracja rolnika nie jest dokładna?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — X przeciwko Poborcy skarbowemu gminy Z

(Sprawa C-486/12)

(2013/C 26/45)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Poborca skarbowy gminy Z

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy udzielenie dostępu (zgodnie z art. 79 ust. 2 Wet GBA [Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens — ustawy o gminnym podstawowym rejestrze danych osobowych]) odpowiada wspomnianej w art. 12 lit. a) tiret drugie dyrektywy [95/46/WE] ⁽¹⁾ informacji o danych przechodzących przetwarzanie?
- 2) Czy art. 12 lit. a) dyrektywy stoi na przeszkodzie pobraniu opłat za informację o danych osobowych przechodzących przetwarzanie udzieloną w postaci odpisu z GBA?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy pobranie rozpatrywanych w tej sprawie opłat jest nadmierne w rozumieniu art. 12 lit. a) dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 35).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense (Hiszpania) w dniu 2 listopada 2012 r. — Vueling Airlines S.A. przeciwko Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia

(Sprawa C-487/12)

(2013/C 26/46)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vueling Airlines S.A..

Strona pozwana: Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia.

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 22 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego (art. 97 Ley 48/1960 de Navegación Aérea, ustawy 48/1960 o żegludze powietrznej), który zobowiązuje przewoźników dokonujących pasażerskich przewozów lotniczych do uznawania w każdym przypadku prawa pasażerów do rejestrowania jednej sztuki bagażu bez dodatkowych opłat, czy też dopłat do podstawowej ceny zakupionego biletu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 293, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 5 listopada 2012 r. — Conseil national de l'ordre des médecins przeciwko Ministère des affaires sociales et de la santé

(Sprawa C-492/12)

(2013/C 26/47)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Conseil national de l'ordre des médecins

Strona pozwana: Ministère des affaires sociales et de la santé

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada odrębności zawodu lekarza dentysty wynikająca z art. 36 dyrektywy 2005/36/WE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie utworzeniu wspólnego kierunku studiów uniwersyteckich trzeciego stopnia dla studentów medycyny i studentów dentystyki?
- 2) Czy przepisy dyrektywy dotyczące specjalności medycznych należy rozumieć w ten sposób, że wykluczają one, by przedmioty takie jak wymienione w pkt 3 niniejszej decyzji⁽²⁾ były wykładane w ramach kształcenia lekarzy dentyków?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22).

⁽²⁾ To jest, po pierwsze kształcenie teoretyczne w zakresie chirurgii twarzowo-szczękowej, w tym w szczególności chirurgii tkanek okołowierzchołkowych i torbieli korzeniowych pochodzenia zębego lub innego, chirurgii preprotetycznej i implantacyjnej, badania nowotworów łagodnych i patologii ślinianek oraz leczenia ortodontyczno-chirurgicznego i ortognatycznego, a po drugie szkolenie praktyczne obejmujące co najmniej trzy semestry praktyki w placówce specjalistycznej w zakresie dentystyki lub chirurgii szczękowo-twarzowej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2012 r. — Dixons Retail Plc przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-494/12)

(2013/C 26/48)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dixons Retail Plc

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r.⁽¹⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że znajduje zastosowanie w sytuacji gdy do fizycznego przekazania towarów doszło w wyniku oszustwa z uwagi na to, że przejmujący towary dokonał za nie płatności kartą płatniczą, co do której wiedział, że nie był upoważniony do jej użycia?
- 2) Czy jeżeli do fizycznego przekazania towarów doszło w wyniku nieuprawnionego użycia karty płatniczej, to czy miało miejsce przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczą jak właściciel w rozumieniu art. 14 ust. 1 [dyrektywy 2006/12]?

3) Czy art. 73 [dyrektywy 2006/112] powinien być interpretowany w ten sposób, że znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy przekazujący towary otrzymuje płatność na podstawie umowy z osobą trzecią w sprawie płatności w związku z transakcją przeprowadzoną przy użyciu karty płatniczej, niezależnie od tego, że przejmujący towary wie, iż nie jest uprawniony do posługiwania się tą kartą?

4) Czy jeżeli płatność dokonywana jest przez osobę trzecią na podstawie umowy pomiędzy przekazującym towary a tą osobą trzecią w wyniku posłużenia się przez odbierającego towary kartą płatniczą, do której użycia nie był on uprawniony, to czy płatność dokonana przez tę osobę trzecią została otrzymana „w zamian za dostawę towarów” w rozumieniu art. 73 [dyrektywy 2006/112]?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 7 listopada 2012 r. — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas przeciwko Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Sprawa C-497/12)

(2013/C 26/49)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Strona pozwana: Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady swobody przedsiębiorczości, niedyskryminacji i ochrony konkurencji, o których mowa w art. 49 i nast. TFUE sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które nie zezwalają farmaceutyce — uprawnionemu do wykonywania zawodu i należącemu do odnośnego samorządu zawodowego, lecz nieposiadającemu apteki objętej planem rozmieszczenia — na prowadzenie w punkcie sprzedaży produktów parafarmaceutycznych, którego jest właścicielem sprzedaży detalicznej obejmującej również produkty lecznicze, dostępne tylko na receptę zwaną „białą receptą”, tj. takie, których koszty nie obciążają krajowego systemu opieki zdrowotnej, a pokrywane są w całości przez obywatela, ustanawiając jednocześnie w tym sektorze zakaz sprzedaży określonej kategorii produktów leczniczych jak też reglamentując liczbę aptek, które mogą być utworzone na terytorium krajowym?